συρίζουσιν, οὔτε θορυβοῦσι τὸ παράπαν· ἀλλ' ἕκαστος ἐγειρόμενος τῆς θέσεώς του στρέφει τὰ νῶτα πρὸς τὴν σκηνήν. Ἡ ἐκδήλωσις αὕτη παράγει ἄμεσον ἀποτέλεσμα· ἡ αὐλαία καταπίπτει ἐνέτῳ ἄμαν. Κ.

Ο ΔΡΑΜΑΤΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ

τῆς Πετρουπόλεως.

Κατὰ τὴν ἐν Πετρουπόλει διατριβὴν αὐτοῦ ὁ σάχης τῆς Περσίας, παρευρεθεὶς μετὰ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου, ποῦ Β' εἰς χορὸν δραμματικὸν (ballet) ἐν τῷ Μεγάλῳ Θεάτρῳ, ἠρώτησεν ἀφελῶς τὸν αὐτοκράτορα, ἂν ἐκεῖ ἦτο τὸ σεράγιόν του.

Ὁ αὐτοκράτωρ ἀπεκρίθη πρὸς αὐτὸν, ὅτι τὰ δυτικὰ ἔθιμα δὲν ἐπιτρέπουσιν εἰς τινα, καὶ ἀπόλυτος μονάρχης ἂν εἶνε, νὰ ἔχῃ δι' ἑαυτὸν πλῆθος γυναικῶν· ἐπροσπάθησε μάλιστα νὰ κάμῃ καταληπτὸν εἰς τὸν Ἀσιανὸν δεσπότην, ὅτι καὶ ὅλαι αἱ ὡραῖαι ὀρχηστρίδες, αἱ ἀμιλλώμεναι κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἐπὶ δεξιότητι καὶ χάριτι, συνεστηροῦντο δαπάνῃ τοῦ Κράτους πρὸς κοινὴν διασκέδασιν τοῦ τε λαοῦ καὶ τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας.

Ἡ ρωσσικὴ κοινωνία ἀγαπᾷ μανιωδῶς τὸν χορόν. Ἀεὶς τῆς ἑβδομάδος δίδονται ἐν τῷ Μεγάλῳ Θεάτρῳ δραματικοὶ καὶ παντομιμικοὶ χοροὶ, διαρκοῦντες ὁλόκληρον τὴν ἑσπέραν, καὶ ἐκτελούμενοι μετὰ πολυτελείας ἀνηκούστου. Ὁ πλοῦτος τῶν σκηνογραφιῶν, τῶν στολῶν καὶ λοιπῶν λεπτομερειῶν εἶνέ τι ἀπερίγραπτον. Καταβάλλεται ἀφειδῶς οἱαδήποτε δαπάνη, ἱκανὴ νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐκθάμβωσιν τοῦ βλέμματος καὶ εἰς τὴν τέρψιν τοῦ πνεύματος, καὶ πρὸς τὴν ἐν τοῖς χοροῖς τούτοις ἀναπτυσσομένην λάμψιν καὶ μεγαλοπρέπειαν οὐδὲν ἄλλο ὑπάρχει ἐναμίλλον παρὰ τὴν μοναδικὴν κουφότητα καὶ τέχνην τῶν κομψοτάτων συλφίδων.

Καὶ ἀληθῶς ὁ δραματικὸς χορὸς τῆς Πετρουπόλεως εἶνε ὁ πρῶτος τοῦ κόσμου. Ἀλλὰ τὸ εἶδος τοῦ θεάματος τούτου, ὅπερ παρέχει τὰς πλέον ὑπερλέπτους τῶν ἀπολαύσεων, εἶνε ἀδύνατον διὰ κυβερνήσεις οἰκονόμους, ἡ δὲ θεατρικὴ Σχολὴ τῆς Πετρουπόλεως καταναλίσκει ποσὰ ἀμύθητα.

Ἀρκεῖ νὰ εἴπωμεν, ὅτι πρὸς παράστασιν ἑνὸς μόνου δραματικοῦ χοροῦ «τῆς θυγατρὸς τοῦ Φαραὼ» ἐδαπανήθησαν ὑπὲρ τὸ ἓν ἑκατομμύριον φράγκων. Εἰς τὴν τελευταίαν πρᾶξιν ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς σκηνῆς ὀκτακόσιαι ὅλαι χορεύτριαι.

Ὅλα τὰ κοράσια ἀπὸ τῆς ἑξαετοῦς μέχρι τῆς ὀκταετοῦς ἡλικίας ἀποδέχεται ἡ διοίκησις τῶν θεάτρων, ἀρκεῖ νὰ εἶνε ὁπωσοῦν ὡραῖα, συντηροῦνται δὲ δαπάναις τοῦ Κράτους μέχρι τῆς ἡλικίας δεκαεπτὰ ἐτῶν, μετὰ δὲ ταῦτα ἀναλόγως τῆς δεξιότητος καὶ ἱκανότητος αὐτῶν ἀναλαμβάνουσι διάφορα πρόσωπα μᾶλλον ἢ ἧττον σπουδαῖα, ἢ κατατάσσονται ἁπλῶς εἰς τὴν φάλαγγα τῶν λοιπῶν νεανίδων, τῶν μὴ καθ' αὑτὸ ὀρχηστρίδων.

Εἰς τὴν θεατρικὴν σχολὴν εἶνε δεκτὰ καὶ μειράκια, εἰ καὶ πολὺ τῶν κορασίων εὐαριθμότερα.

ΑΙ ΑΝΩΝΥΜΟΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

Ἰδοὺ ἓν διδακτικώτατον μάθημα διὰ τοὺς χαλκευτὰς ἀνωνύμων ἐπιστολῶν, οἵτινες συγχνάκις δυστυχῶς μένουσιν ὅλως ἀτιμώρητοι.

Γαλλικόν τι πλημμελειοδικεῖον ἐξέδωκεν ἐσχάτως ἀπόφασιν ἄκρας μὲν αὐστηρότητος, ἀλλ' ἐπιδοκιμασθεῖσαν ὑπὸ σύμπαντος τοῦ κόσμου, ἥτις θέλει συνετίσῃ μεγάλως τοὺς ἀθλίους ἐκείνους, οἵτινες οὐδαμῶς διστάζουσι νὰ διασπείρωσιν ἀπανταχόσε δι' ἀνωνύμων ἐπιστολῶν τὴν ὕβριν καὶ τὴν συκοφαντίαν.

Βρνέστος τις Χ. . . . κατηγορηθεὶς ὅτι διὰ τοῦ μέσου τούτου τῶν ἀνωνύμων ἐπιστολῶν διετάραξε τὴν ἡσυχίαν διαφόρων οἰκογενειῶν, καὶ ἐξύβρισε γυναῖκας, ὧν ἡ θέσις καὶ ἡ ἄκρα τιμιότης διέψευδον ὑπαινιγμοὺς δυσφήμους, οὓς μόνον ἡ ποταπότης καὶ ἡ μαχθηρία ἦτο δυνατὸν νὰ προκαλέσωσιν, ἐκηρύχθη ὑπὸ τοῦ πλημμελειοδικείου ἔνοχος τοῦ ἀποδιδομένου αὐτῷ πλημμελήματος, καὶ κατεδικάσθη εἰς 5 ἐτῶν φυλάκισιν, εἰς 1000 φράγκων πρόσιμον, καὶ εἰς δεκαετῆ ἀπώλειαν τῶν πολιτικῶν του δικαιωμάτων. Ω.

ΕΞΗΚΟΝΤΑ ΩΡΑΣ

ἐντὸς τοῦ ὕδατος.

Ὁ πλοίαρχος Βέππ, ὁ φήμην ἑκατὸν ἀποκτήσας, ἀφότου διέβη κολυμβῶν τὸν πορθμὸν τῆς Μάγχης, κατώρθωσεν ἐσχάτως καὶ ἄλλο νέον, ἔτι μεῖζον κατόρθωμα. Ἀρχομένου τοῦ μηνὸς Μαρτίου τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, τὴν δεκάτην πρωϊνὴν ὥραν τῆς Δευτέρας κατῆλθεν ἐντὸς ἑνὸς κάδου τοῦ ἐν Λονδίνῳ ἰχθυοτροφείου, καὶ ἐξῆλθεν ἐκεῖθεν τὴν δεκάτην καὶ ἡμίσειαν ἑσπερινὴν ὥραν τῆς Τετάρτης. Συνέβη δὲ τοῦτο ἐνώπιον πλήθους θεατῶν ἀπειραριθμῶν.

Οἱ τῇ δεκάτῃ Μαρτίου εἰς τὸ ἰχθυοτροφεῖον εἰσελθόντες θεαταὶ ἦσαν ὄχι ὀλιγώτεροι τῶν δεκακισχιλίων.

Ὁ πλήρης ὕδατος κάδος, εἰς ὃν κατῆλθεν ὁ πλοίαρχος, ἔχει 12 ἕως 13 μέτρων μῆκος καὶ 7 πλάτος, τὸ βάθος δὲ τοῦ ὕδατος εἶνε 2 μέτρων. Οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐφημερίδων ἐνήργουν ὡς αἱρετοκριταί. Ὁ πλοίαρχος εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ ἐξέλθῃ τοῦ ὕδατος ἅπαξ τοῦ ἡμερονυκτίου καὶ νὰ διατρίψῃ ἐκτὸς αὐτοῦ ἡμίσειαν ὥραν. Χρῆσιν ὅμως τοῦ δικαιώματος τούτου ἔκαμεν ἅπαξ μόνον τὴν τρίτην, καὶ ἐβυθίσθη πάλιν εἰς τὸ ὕδωρ, ἀφοῦ διέτριψεν ἐκτὸς αὐτοῦ εἴκοσι μόνον λεπτά. Καθ' ὅλον δὲ τὸ χρονικὸν διάστημα